

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vildi SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

Fólkaheimið Føroyar

SLAGORÐ — annaðhvørt tey eru politisk ella eisini ætlað at tæna øðrum endamállum — siga veruliga einki, tá ein ikki fær at vita innihaldið av tí, ið slagorðini fevna yvir. Javnaðarstevnan hevur »FÓLKAHEIMIÐ FØROYAR« til endamáls, og arbeiðsskrá flokksins sigur, hvussu vit best kunnu koma á mál. Sostatt fáa hesi slagorð innihald, og hvør einstakur kann gera seg kunnugan við teir arbeiðshættir og tey einstøku stigini á leiðini fram móti sosialistiska samfelagnum — tí samfelagskipanini, ið einaferð skal krýnast við heiðursheitinum »FÓLKAHEIMIÐ FØROYAR«.

LEIÐIN kann verða long, andstöðan herð og meibogarnir nógvir at vinna á. Øll kenna, hvat gjørt var av hesum samfelagsliga bygningverki seinastu fyra árin; men so »rottaði« nærum alt afturhaldið seg saman í ein antisosialistiskan bók fyri at stöðga hesum framburðsverki, og á tann hátt eyðnaðist tað teimum at taka politisku leiðsluna frá javnaðarflokkinum; men hetta er bert ein fyribils forðan, eitt Lokabragd, ið vit verða at vinna á, tí einki afturhald kann forða sosialistisku sigursgongdini — sosialismuni, fólksins egna politikki.

ØLL kunnu nú trygt og óttaleys lifa fram móti ellisárunum, øll, ið á ein ella annan hátt hava mist burtur av sínum arbeiðsevnum, eru figgarliga tryggjað móti hungri og halli, flestu lantakarar hava við hægri tímaløn, hægri fastari lön, minstuløn, prísviðbót og bætta arbeiðsviðurskiftum, fingið stórra arbeiða- og inntekuligan tryggjeika — betri livilíkindi. Vit kunnu taka onnur øki við, tí flest alla staðni eru framstig gjord. Vælferðin er vorðin størri; men enn restar nógv í, at vit kunnu tala um eitt vælferðarsamfelag, enn minni um FÓLKAHEIMIÐ FØROYAR.

ROM varð ikki bygdur eftir einum dægi. Tað verður eitt sosialistiskt samfelag heldur ikki, allra minst, tá grimstu afturhaldskreftur leggja saman ást við tí eina endamáli: at forða sosialismuni og hennara frigering av arbeiðsfjöldini, tí uttan hesa frigering av sjálvum menniskjanum — einki fólkaheim. Vit hava mist leiðsluna eftir tíðarskeiðið, men javnaðarflokkurinn stendur sterkari enn nakrantíð áður. Tað verður eisini henda sosialistiska kraftarsavningin, ið verður at reka afturhaldið av stjórnarfallinum og farið verður aftur til verka at fullføra bygningin: sosialistiska FÓLKAHEIMIÐ FØROYAR.

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!

170

hampað seg og standa undir neystunum, skemta og eru kátir. Nú kemur strandfaraskipið undan tunganum. Teir skjóta bát og flóta fyrri tí, tá ið tað kemur innimóti. Allir fara oman at. Báturin kemur at landi. Hvarja ferð ein maður kemur upp, fær hann eina hond at taka í, og maðurin sigur: »Tygum koma við mær!« Einki at spyrja, hvør ið er. Báturin verður tikin upp aftur, og allir fara niðan í bygðina. Tala um veðurlagið. Teir fremmandu siga okkurt um bygðina. Einki orð um politikk. Í húsunum standa búgvín borð. Maðurin kemur við floskuni, skeinkir og rættir gestinum: »Vælkomin til bygðar!« Onkur vildi einki hava, var ikki vanur at njóta sovordíð. »So, so, eg havi einki betri,« segði maðurin, »eta kanska ein bita korti?« »Jú takk,« sigur maðurin og fær sær, lær skemtiliga og hyggur uppá vertin, óvist, hvussu væl tygum unna sær; kanska vit eru mótsøðumenn.»

»Nei, hugsid einki um tað, soleiðis eru vit ikki her. Tygum eru gestur. Hitt er eitt annað fyrri seg. «Fyrr var illa!«

»Hatta var nú í skemti sagt, eg ivist einki í tygara gestabliðni.« Soleiðis vóru menninir fagnaðir.

Øli kom inn og segði, at fundurin skuldi vera í skúlastovuni, alt var í lagi. Eg fái at vita, nær tit vilja fara oman, so sendi eg ein óvita við boðum runt í húsinu.»

Fundurin byrjar. Allir sessir fullir. Børn sita á fanginum og á gólvunum. Friður.

Íhaldsmaðurin hevur fyrstur orðið. Takkar fyrri ta góðu móttøku, teir fremmandu hava fingið í bygðini. Ring kvørn, tað ikki veksur á,« heldur hann, »vit eru fleiri hesa ferð, enn vit hava verið áður, ein nýggjur flokkur er komin afturat. Eg orki ikki at biðja hesar nýggju flokksmenninar, sum eru við í ferðini, verða vælkomnar, men eg noyðist at vera nøgdur við, at teir eru uppi, tað noyðist eg. Og eg ætli mær ikki at gera meg meira inn á teir, enn noyðugt er, teir eru reivlingar í politikki enn, og meðan reivið er uppi á, sæst ikki so nógv av kroppinum. Men tá ið teir vaksa so

Íslendskar nylonulpur

nr. 46, 48, og 54 eru aftur á goymslu.

Hinar støddirnar koma við fyrsta skipi.

Prísurin er kr. 260,00.

Lf. Samvinnufelag Fiskimanna

III. 1653 — 1753

Umsóknir

um veltistudning í figgarárinum 1962—63 megu vera ráðnum í hendi áðrenn 25. í hesum mánaði.

Føroya Jarðaráð,
Tórshavn.

AGN

Góður høguslökkur

á goymslu

Pí. BACALAO

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantarið.

Grót og skervur megu vera góðin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Lýsið í SOSIALINUM

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

Pí. BACALAO

Postmaðurin

Jens Sørensen farin

Hvør kundi ikki Jens hjá Postmanninum, Jens Sørensen í Trongisvág?

Hann var sonur postmannin Hanus Sørensen í Trongisvág, og tók postflutningin aftan á pápa sín, ið flutti postin millum bygðirnar í norðara parti av Suðuroynni.

Jens Sørensen andaðist á sjúkrahúsinum tann 11. í hesum mánaði, tætt í tí 70. árinum.

Jens Sørensen var av raskastu monnum, tiltikin sum skemtingarsamur. Kanska skemtið var eitt sindur bondskt við hvørt. Men eingin tók hansara æironie illa upp. Fólk kendu Janis. Hann var góður av lyndi og vildi ongum mein.

Eitt sum eyðkendi Janis, var, at hann stóð við orð sitt, og var onga tíð ræddur fyri at verja rættin, hóast tað kundi koma honum tvørliga fyrri.

Hann hevði fult hús av børnum, røskum synum og dotrum, sum hann nú gleddi seg almikið yvir. Ein sonurin er hin kendi skiparin á »Gudmundi«. Fæðrin var líka spentur sum hann, hvussu tað kom at ganga hvørja ferð, ið hann legði út í havið, og tá ið sonurin kom aftur við borðfullum skipi, spældi hvør nerv í pápanum. Hinir synir og doturnar stóðu ikki fæðrinum fierri, og hann var ikki minni stoltur av teimum, ið hvør sær var í góðum lonandi starvi ella sátu sum húsmóður við barnaflokkum uttanum seg. Tað dámdi hinum gamla. Hann var trúgvandi maður, og Guðs boð um at nora menniskjuna á foldum tók hann sum øll Guðs orð álvarliga.

Í Janusi hava vit mist ein fryntligan, arbeiðssaman og rættan føroying, hvørs hjarta sló fyrri teimum hjálpalessu her á foldum.

Friður og Guðs signing verji yvir minni hansara.

Ein vinur.

Lýsing

Tað verður her gjørt kunnigt, at tann av býráðnum samtykta figgarætlan yvir innvið og útræðslur hjá Tórshavnar kommunu og Tórshavnar havn fyrri figgarárið 1963/64 er til skjals á býráðsskrivstovuni frá 14. til 27. mars 1963.

Tórshavnar býráð, 14. mars 1963

LÆKNAVAL

I HAVNAR SJÚKRAKASSA

Frá 1. april í ár er aftur bundið læknaval, og limirnir kunnu velja millum hesar læknar:

Axel Poulsen,
Jacob Højgaard,
Alvur av Kák Rasmussen.

Allir limirnir eiga at velja lækna men av tí at limatalið hjá hvørjum lækna verður avmarkað, kunna limirnir rokna við, at onkur lækni verður yvirtæknaður. Hjótt velja vanligu sama lækna. Gera tey ikki tað, skulu bormini fylgja mammunum um ikki annað er avtalað.

Læknaval fer fram nú og til og við 30. mars. Limirnir eiga skjótast gjørligt at boða skrivstovunt frá og fáa læknans navn skrivað í bókinu. Læknavalð kann eisini fara fram pr. telefon (2099 - 2799), men tá skal limanummar upplýst.

Havnar Sjúkrakassi, tann 12.
mars 1963.

Formaðurin.